

קא:

הגולל עצים פרק תשיעי בבא קמא

עין משפט
גור מצוה

מסורת הש"ס

פ"א א ב מ"י פ"ד
המלכות מילתא מת
הכלה ה':
ג מ"י שם הלכה ג'
צ"א ד מ"י שם פ"ב הלכה
ג':
צ"ב ה מ"י פ"ו המלכות
שמעון הלכה ג':
צ"ג ד מ"י פ"ה שם הלכה
ה':

מוסף רש"י

רביעית דם. של מה
מטמא כהאל נדה כ"ו.
הבית טמא. כל הבית
עשין כהאל (שם). ככלים
הדיו מניקרא. טמא
קודם שנגעל. טמא
שטמא כהאל (שם).
ככלים דאחר לבסוף.
שלא לית לאחר שנגעל
הם כקרקע. טמאים
דעו לא טמא (שם).
שגיבב. שמינן לאוהן.
כחבא. לטן מחלל (שם).
לוקטן לאבילה.
לחלול כהאל (שם). אמר
קרא לאבילה. הכי לא
טמאין כן שביעת דמת
קרא ויהיה שם ג' ו'
ויתמע לכל ליל לריס
וכתיב לאלה. למימח
לחן חומר יהיה מניח
שביעת חלה הלא הייתה
עברה במי שהנחתו
ובריעורו שיה. לומר
שהוא ויעורו שחבב
מן העולם בחן כלה. כון
פיה ופיה והדלקת הנה.
ומקד דשה נמי ילפינן
שלין שביעת טמא אלל
כתיב עומד להנחת הלל.
דכ"י מדרש קרא יהיה
שם האין טמא מה
לכלל לאלה. שנתמא
דמה לחילה (שם). יצאו
עצים שהנחתן אחר
ביעורין. ששעשו מחלל
אחין כהן (שם). והא
איכא עיצה דמשוחן. כן
שמן. שהען עמנו מדליקין
ט לאחר מהו פלוקות
והי הנחתו וביעורו שיה.
מילת השתא מיהא אל
לקטן להנחת חלה כהאל
כהן שביעת (שם).

רבא רמי תנן בגד שצבעו בקיפ"י ערצה כו'. מימה דהא רבא
שני לעיל שמי ערלה דמבי קרלי ומתהם לא ילפינן ואם
כן מאי פריך מערלה אטומאה ונראה כפסריס דגר' לעיל רבה ואי
גרס רבא לא יומר דלמיו הוא: ר"אין אם מתבבסת הכחות
ויוצא ממנה רביעית דם. פירש
בקוטרס ששם יתנו מים במדה
ימאל רביעית יותר וקשה לפי אפילו
אם לא ימאל רביעית אמאי טהורה
דאי אפשר לעולם אם לא ישחיר
בנגד מן המים אלא י"ל דלאחר
במספתא בפ' ד' דהלכות רביעית
דס שנגעל נכסות כ"ד משערין
אוהה מביא מים במדה ומכנס בה
ומביא מים אחרים ונתן לחוץ
רביעית דם אם היה מרליהן שיה
טמאה ואם לאו טהורה והשתא אין
מויק כלום מה שמשתמר מן המים
בנגד וכשם שמשתמר מן המים כך
נשתמר מן הדם שמכ"מ היה הכל
מטורב יחד מה ש"ל ומה שנשתמר
ומראה אחד הן כאלו יאל הכל
וטהורה וטמאה דקמי היינו לענין
אם טמאה את הבית שמתן בו אכל
כמות עמלה טמאה היא שנגעל בה
רביעית דם מתחילה דכפי בקוטרס
ומיהו קשה לחין כנדה שביעת הדם
ששמשתמר בנגד כיון שאין יכול ללח
כביעות זה ומיהו אין לחוש כל כך
אם חולין הדבר להחמיר ועוד מניין לפרש שאומדין כמה נשתמר מן
המים הראשונים בנגד ומביא מים אחרים כמדת הראשון רק שחשך
מחן כשיעור שנגעל מהן בנגד אכל יש מימה דמי יכול לחין זה
ועוד קשה דמאי לריך למדידת מים הראשונים כלא מדידת מים
הראשונים יכול הוא לדעת אם יש רביעית דם כמה ש"ל ע"י
כיוסם שישמטו לתוך כלי כל מה ש"ל מן הכסות וימדוד כמה יש
בין מים לדם ויבא רביעית דם מעלמא ויסיף עליו מים עד שיהא
בין מים ובין כשיעור מים דם ש"ל מן הכסות ואם מרליהן
שזה טמאה ונראה לפרש דלא נקט מים במדה אלא משום שאם
ימאלו יותר מן המדה שנתנו רביעית שלא יטרטו להביא מים אחרים
דודאי יאל מן הכסות רביעית דם אכל אם אין רביעית דם יותר
או יבא רביעית דם ומסיף עליו מים עד שיהא בין מים דם דמת
הראשונה אחר שמכנס בה הכסות ואם מרליהן שזה טמאה ואם
לאו טהורה ומיהו קשה דהא קמי במספתא כרישא ומביא מים
אחרים ואחר כך קמי ונתן למוכו רביעית דם: ואם לאו בהוריה. אע"פ שעל ידי הדמק היה יואל מהן רביעית דם כגון על ידי
היסק המתור או על ידי לפון כיון דכסותם כיוסם אין יכול ללח רביעית דם טהורה לרי"ל משום דדם כסותה דרנבן ולר' יוחנן משום שאין
דרך להקפיד עליה כשאין יכול ללח כיוסם כסם כך ל"ל במסכת נדה בפרק האשה (דף טז: ושם) מתוך הקוגול ואין לריך להביא כלי:
במקור' רביעיות שבו באן. הך סוגיא מסיק רב כהנא נדה אלוהא דר"ל וה"ג דוקא לר"ל כריך האי שגיטא דלר' יוחנן לא קשה מידי
מערלה אטומאה לדרידיה כקפידא חלה מילתא ומ"מ נצטו בקיפ"י ערלה ידלק ללא שייך להחירו מעטס דלין מקפיד דנהיה
הוא נצטו ויחא ליה: ספ"י' סט"ם וקוצה. מה שפי' בקוטרס כאן משום דבשביעת אין זורעין ואין בה אלא ספ"י' סט"ם אין מיישב
היהו טמא אלא כהא אכל גבי מעשר ופאה דקאמר כל שהוא אוכל ושמר כו' אוכל למעוטי ספ"י' סט"ם וקוצה אין מיישב למה נקט
ספ"י' סט"ם כמו שפי' בפסחים (דף טז: ושם) דלהכי נקט ספ"י' סט"ם לפי שאין דרך ללקטן בשנה שמועטס אלא לבסוף ד' או ה' ע"פ
שנים שהשרשים מתפשטים בארץ ומשכיחין ושורש שלהן עיקר: מ"מ' הצובעין. רישא דמתניתין הכי איחא נכס' שביעית (פ"ו מ"א)
כל גדול אמרו כל שהוא מאכל אדם ומאכל בהמה וממין הצובעין: ור"מ' הצובעין. כגון שלקטן מתחילה לאבילה דיכול למוכך
יש לשייחם ביעור להן ולדמיין דפרי עמנו לעולם אסור כדנקטא לן מקודם תהיה לכם (נע"פ דף טז:):

רביעית דם. מטמאה כהאל דמכי על כל נפשות מת לא יבא
(ויקרא כה) ודם הוא הנפש ודברים יב' וקוס להו לרנבן דרביעית דם חי:
נבלעס כקרקע הניס טמא. כלים שבנית דביה לא מקבל טומאה
דקרקע היא: נבלעס. דהו כבית קודם שנגעל שיהיה צעין
והאחיל הבית עליה ועל הכלים
ונטמאו: לבסוף. לאחר שנגעלה:
אם מתכנסם הכסות ויואל הימנה
[רביעית דם]. שמתחילה נבלעה בו
יותר מרביעית והכניס הכסות לבית
הבית (ט) טמאה: ויואל הימנה רביעית
דם. ששם יתנו מים במדה ימאלו
רביעית יותר: ואם לאו טהור.
הבית שלא האחיל על רביעית שכתב
חסר בהנלעו ככסות אכל הכסות
טמא שמתחלה נגיעה דרביעית
מזומלס נטמאה. וקמי מיהא ואם
לאו טהור אע"ג דחומת דרביעית
איכא שהדס שנשרר בנגד שאי אפשר
לקוטרו נראה לנו בנגד אלמא חומת
לאו מילתא היא: מקולי רביעיות.
של דם קל כגון דם חסותס (ט) שאינו
מטמא כהאל אלא מדרבנן: דם חסותס.
הרוג ש"ל ממנו רביעית דם בחייו
ובמותו ספק כולה בחייו ספק כולה
במותו בפ' חיוקת (נדה דף ע"א):
ספ"י' סט"ם וקוצה. סט"ם קרוג"א
בלע"ו כרכוס. קולה (ד'גוד"ל בלע"ו).
להכי נקט ספ"י' דבשביעת ליכא

תורה אור השלם

1. והיה שבת
הארץ לכם לאבילה
לך ולעבדך ולאמתך
ולשכורך ולתושבך
הזרים עמך:
ויקרא כ"ו

הנהגות הב"ח

(ב) גבי ויואל ממה
רביעית דם טמא ואם לאו
טהור כ"ל: (ט) רש"י
ד"ה אם וכי הבית טמא:
(א) ד"ה מקולי סי' כגון דם
חסותס דק"ל שאינו
כ"ל:

לעני רש"י

קרוג"א וק"י'ן. כרכוס.
גוד"א (גוד"א).
איס"ס. סט"ם (נכס').
שפ"י' סט"ם (פסחים כג').